

CARTES DELS LECTORS

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraïx les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extreure-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

Miguel Ángel Blanco

“Tots som Miguel Ángel”, “basta ya”, “assassins, assassins”. Fa 20 anys d'aquests crits que tota la societat del País Basc i d'Espanya sencera van pronunciar. El 10 de juliol del 1997, Miguel Ángel Blanco, regidor del PP a Ermua, va ser segrestat i assassinat de forma brutal per part d'ETA. El delictes comès era ser un jove obrer de 29 anys que formava part d'un grup polític, que tocava en una banda musical i que estava fent els preparatius per casar-se.

El van matar de genolls, de dos trets al cap i amb les mans lligades a l'esquena. Un assassinat cruel. Una canallada. El poble d'Ermua va assumir el desafiament. Feia plorar d'emoció com tota la societat basca i de la resta de l'Estat va cridar de genolls: “ETA, aquí tens el nostre clatell”.

Es va produir una rebel·lió sense precedents. Es van despertar les consciències. La societat va plantar cara al terrorisme. Es va socialitzar el patiment. El poble unit va sortir al carrer. El poble va perdre la por i volia lluitar per un futur, per una esperança i per dignitat.

Miguel Ángel va ser un símbol per tot el món, però no vull oblidar les gairebé 900 víctimes més del terrorisme d'ETA.

JOSE LUIS SOLANS PUEYO

Lleida

La jugada dels comuns

Es va comparar la manera com el Govern de Catalunya i el de l'Estat espanyol s'enfrontarien, amb relació a la convocatòria d'un referèndum, a una partida d'escacs, perquè els moviments que anirien fent l'un i l'altre calia que fossin molt reflexionats i silenciatos, sense comentar-los.

La semblança en part és bona i així queda demostrat, perquè fins ara s'ha actuat prou sigil·losament, però només ho és en part. Cada peça d'aquest tauler no és cegament obedient a cada contrincant, sinó que és una peça autònoma, i es mou segons el seu criteri i voluntat. Només faltaria.

Escric això i em refereixo a la peça dels comuns, que tot i la seva bona situació per fer una jugada mestra i fer l'escac al rei –podríem comparar-la a la d'un alfíl o una torre–, ha fet un moviment poc favorable al referèndum.

No vull dir que els comuns hagin de ser una peça sense autonomia, però sí que els demanaria que reflexionin, i si sempre han dit que són partidaris del dret a decidir, aquesta afirmació comporta, em sembla a mi, la del com-

LA FOTO DEL LECTOR

INCIVISME. Més fotos relacionades amb el carril bici. Vicenç Cascajo escriu: “En la calle Numància de Barcelona, frente al ambulatorio, un incívico, aparte de poner en peligro la circulación de los ciclistas, incumple las ordenanzas municipales”.

Podeu enviar les vostres fotografies a cartes@lavanguardia.cat. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. La Vanguardia es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

promís amb el referèndum. Ens convé molt no perdre temps i guanyar aviat la partida.

MARIA ÀNGELS MANÉN

Barcelona

Pactos necesarios

A algunas amistades les sabrà mal este escrito, pero estoy harto de todo y de todos. Tengo 80 años. Nací en Granollers. El 31 de mayo de 1938 la aviación italiana nos bombardeó causando 224 muertos; cayó un obús en mi casa y explotó en una viga antes de llegar al suelo. Salvamos la vida porque residíamos en la planta baja y sólo quedamos sepultados.

Pasé hambre de guerra y de posguerra. Crecí y con mi trabajo sustenté a mis mayores al tiempo que creaba mi hogar y familia, para después darlo todo para los hijos. Ahora tengo que contar con céntimos de euro el aumento de mi pensión, mientras los políticos de casi todos los partidos tienen infinidad de afiliados con cargos de las fiscalías esperando justicia.

Llevamos años escuchando que si verdes, que si maduras, que lo vamos a hacer, que no os dejaremos, que votaremos, que lo impediremos... Mientras, los asuntos prioritarios ahí se esperan,

masacrando a Catalunya con tratos discriminatorios.

Dejadnos vivir en paz a los de nuestra generación y no nos tengáis con esta zozobra permanente que nos consume y amarga la existencia. Pactad. Los pactos siempre dejan algo positivo en cada parte.

LLUÍS PALÀ

Subscriber

Barcelona

El papel de Colau

No hay que darle más vueltas. El problema que tiene la señora Colau es que quiere quedar bien con todos para cumplir su ilusión de eternizarse en la alcaldía y de aquí viene su divagación y confusión con la historia del referèndum. Con ello se demuestra que la señora Colau es sólo una activista y está lejos de ser una política con visión de globalidad y con capacidades de estadista. La señora Colau cubriría el expediente eludiendo hacer recomendaciones y dejando libertad de actuación a sus votantes. Estos, al fin y al cabo, son todos mayores de edad y están facultados para asumir responsabilidades.

MARIANO RIERA

Barcelona

Els jerséis de la mare

En resposta a la carta “Un jersei” (10/VII/2017), a casa guardem tots i cadascun dels jerséis fets a mà per la nostra mare: són un petit tresor que, quan hem fet neteja de l'armari, mai ens ha passat pel cap llençar. La nostra mare ha fet jerséis de mitja per a tota la família. N'ha fet de tirolesos, de nòrdics, de jacquard... La meua mare treballava i les estones lliures que li quedaven, doncs això, a fer mitja. Els jerséis fets per la nostra mare fan olor de casa, de sempre. Són com una segona pell, fets d'amor infinit.

Celebro llegir a *La Vanguardia* que també hi hagi altres filles que valorin i estimin la feina de les seves mares. La nostra té 93 anys i cada dia fa els dos mots encreuats d'aquest diari, perquè ara diu que no faria mitja perquè té els dits una mica deformats pel reuma.

MONTSERRAT BRAGULAT

La Roca del Vallès

Beneficios del turismo

Hemos leído con asombro el artículo del FAD “El estado turístico” (Tendencias, 3/VII/2017). Desde Barcelona Oberta compartimos que “los problemas derivados del turismo no pueden hacer-

se recaer sobre el turista individual” puesto que el turismo es un fenómeno cultural, ahora de masas, resultado de las ganas y necesidad de viajar de cada vez más capas de la población.

Sin embargo, afirmar que el turismo es el “resultado de la gestión de agentes participantes” es simplemente desconocer el sector. Y afirmar que la industria turística “debe estar regulada y permanentemente monitorizada” en lugar de hablar de la conveniencia de la gestión de flujos turísticos, o de la necesidad de promocionar un tipo de turismo sobre otro, son ejemplos de este desconocimiento.

Afirmar que la actividad económica “genera beneficios económicos para unos cuantos” es no tener presente que aporta el 14% del PIB, contrata a 68.000 personas en Barcelona, y que tiene impacto directo en un 35% de los comercios. ¿Son estos sólo unos pocos?

GABRIEL JENÉ

Presidente de Barcelona Oberta

Comulgar sin gluten

En respuesta a la carta “Hòsties sagrades” (11/VII/2017), me gustaría dar mi humilde punto de vista. Soy celiaca desde hace más de 20 años, tengo 25 años. Sí, soy católica y procuro ir a misa cada día. Nunca he tenido ningún problema para comulgar. Hice la primera comunión con un trocito de la hostia muy pequeño (Jesús está igual en un trozo que en la forma entera).

Entiendo que haya personas con una sensibilidad al gluten mayor que la mía, y que por lo tanto no puedan ni tomar una parte pequeña del pan. Entonces está el vino. El sacerdote consagra pan y vino. De manera que los celíacos podemos comulgar sin ningún problema y tiene el mismo valor.

Muchas veces pensamos que todo tiene que adaptarse a nosotros, pero, si ya podemos comulgar con otra especie, en este caso, ¿para qué tanto lío? Para comulgar con formas sin gluten habría que avisar al sacerdote igual que para comulgar del cáliz. No veo el problema.

JUDIT BORRELL ESCUDE

Terrassa

FE D'ERRORS. La fotografia publicada ahir al primer semàfor del Sumari, pàgina 2, no correspon al director de la FAD, Ignacio Calderón.

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls Conseller Delegat
Josep Caminal Director General de Presidència
Ana Godó Editora de Vanguardia Dossier i Libros de Vanguardia
Jaume Gurt Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola Director General Comercial
Xavier de Pol Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer Director Gerent
Xavier Martín Controllor
Juan Carlos Ruedas Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígono Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040
Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid Maria de Molina, 54, 4.º (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR
Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR
Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587
Cartes dels lectors
cartas@lavanguardia.es
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.es

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2017. TOTS ELS DRETS RESERVATS

Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotoquímico, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora.

A efectos del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL